

שיר השירים

שיר השירים שחיבר שלמה המלך בחכמתו, ועליו אמר רבי עקיבא (מסכת ידים, פרק ג, משנה ה) "אמר רבי עקיבא ... אין כל העולם כולו כדאי כיום שניתן בו שיר השירים לישראל, שכל הכתובים קודש, ושיר השירים קדש קדשים!"

פרק א

נפשי, בקשתי ולא מצאתי. מצאוני השמרים הסבכים בעיר, את שאהבה נפשי ראיתם. כמעט שעברתי מהם, עד שמצאתי את שאהבה נפשי, אחזתי ולא ארפנו, עד שהביאתי אל בית אמי ואל חדר הורתי. השבעתי אתכם בנות ירושלים, בצבאות או באילות השדה, אם תעירו ואם תעוררו, את האהבה עד שתחפץ. מי זאת עולה מן המדבר כתימרות עשן, מקטרת מר ולבונה, מפל אבקת רוכל. הנה מטתו של שלמה, ששים גברים סביב לה, מגבורי ישראל. כלם אחזי חרב, מלמד מלחמה, איש חרבו על ירכו, מפחד בלילות. אפריון עשה לו המלך שלמה, מעצי הלבנון. עמודיו עשה כסף, רפידתו זהב, מרקבו ארגמן, תוכו רצוף אהבה מבנות ירושלים. צאנה וראינה בנות ציון, במלך שלמה, בעטרה שעטרה לו אמו ביום חתנתו, וכיום שמחת לבו.

פרק ד

הנף יפה רעיתי, הנף יפה עיניך יונים מבעד לצמתך, שערך כערך העזים שגלשו מהר גלעד. שניך כערך הקצובות, שעלו מן הרחצה, שכלם מתאימות ושפלה אין בהם. כחוט השני שפתותיך, ומדברך נאנה, כפולח הרמון וקנתך, מבעד לצמתך. כמגדל דויד צוארך, בנוי לתפיות, אלף המגן תלוי עליו, כל שלטי הגבורים. שני שדיך כשני עפרים תאומי צביה הרעים בשושנים. עד שיפוח היום ונסו הצללים, אלף לי אל הר המזר ואל גבעת הלבונה. כלף יפה רעיתי ומום אין בך. אתי מלבנון כלה, אתי מלבנון תבואי, תשורי מראש אמנה, מראש שניר וחרמון, ממעונות אריות, מהררי נמרים. לבבתי אחותי כלה, לבבתי באחת מעיניך, באחד ענק מצורניך. מה יפו דרך אחתי כלה, מה טבו דרך מיין וריח שמניך מכל בשמים. נפת תטפנה שפתותיך כלה, דבש וקלב תחת לשונך, וריח שלמותיך כריח לבנון. גן נעול אחותי כלה, גל נעול מעין חתום. שלחיה פרדס רמונים, עם פרי מגדים, כפרים עם נרדים. נרד וכרפס קנה וקנמון, עם כל עצי לבונה, מר ואהלות עם כל ראשי בשמים. מעין גנים באר מים חיים ונזלים מן לבנון. עורי צפון ובואי תימן, הפיחי גני זולו בשמי, יבא דודי לגנו ויאכל פרי מגדיו.

פרק ה

באתי לגני אחתי כלה, אריתי מורי עם בשמי, אכלתי יערי עם דבשי, שתיתי ייני עם חלבי, אכלו רעים שתו ושכרו דודים. אני ישנה ולבי ער, קול דודי דפק פתחי לי אחתי רעיתי יונתי תמתי, שראשי נמלא טל, קנצותי רסיסי לילה. פשטתי את פתנתי איכבה אלבשנה, רחצתי את רגלי איכבה אטנפם. דודי שלח ידו מן החור ומעי המו עליו. קמתי אני לפתח לדודי וידי נטפו מור ואצבעתי מור עבר על פפות

שיר השירים אשר לשלמה. ישקני מנשיקות פיהו, כי טובים דדיך מיין. לריח שמניך טובים, שמן תורק שמך, על כן עלמות אהבוך. משכני אחריך נרצה, הביאני המלך חדריו, נגילה ונשמחה בך, נזכירה דרך מיין, מישרים אהבוך. שחורה אני ונאנה, בנות ירושלים, כאהלי קדר פיריעות שלמה. אל תראני שאני שחרחרת, ששופתני השמש, בני אמי נחרו בי, שמני נטרה את הפרמים, פרמי שלי לא נטרתי. הגידה לי שאהבה נפשי, איכה תרעה, איכה תרביץ בצעהרם, שלמה אהיה כעטיה, על עדרי חבריך. אם לא תרעי לך היפה בנשים, צאי לך בעקבי הצאן, ורעי את גדיותיך על משכנות הרעים. לססתי ברכבי פרעה, דמיתיה רעיתי. נאוו לחינה בתורים, צוארך בתרוזים. תורי זהב נעשה לך, עם נקודות הכסף. עד שהמלך במסבו, נרדי נתן ריחו. צרור המר דודי לי, בין שדי ילין. אשפל הפפר דודי לי, בכרמי עין גדי. הנף יפה רעיתי, הנף יפה עיניך יונים. הנף יפה דודי אף נעים, אף ערשנו רעננה. קרות בתינו ארזים, רהיטנו ברותים.

פרק ב

אני חבצלת השרון, שושנת העמקים. כשושנה בין החוחים, כן רעיתי בין הבנות. כתפוח בעצי היער, כן דודי בין הבנים, בצלו חמדותי וישבתי, ופריו מתוק לחכי. הביאני אל בית היין, ודגלו עלי אהבה. סמכוני באשישות, רפדוני בתפוחים, כי חולת אהבה אני. שמאלו תחת לראשי וימינו תחבקני. השבעתי אתכם בנות ירושלים, בצבאות או באילות השדה, אם תעירו ואם תעוררו, את האהבה עד שתחפץ. קול דודי הנה זה בא, מדלג על ההרים, מקפץ על הגבעות. דומה דודי לצבי או לעפר האילים, הנה זה עומד אחר כתלנו, משגיח מן החלונות, מציץ מן התרפים. ענה דודי ואמר לי, קומי לך רעיתי יפתי ולכי לך. כי הנה הסתיו עבר, הגשם חלף הלך לו. הנצנים נראו בארץ, עת הזמיר הגיע, וקול התור נשמע בארצנו. התאנה חנטה פגיה, והגפנים סמדר נתנו ריח, קומי לך רעיתי יפתי ולכי לך. יונתי בחגי הסלע, בסתר המדרגה הראיני את מראיך, השמיעני את קולך, כי קולך ערב ומראיך נאנה. אחזו לנו שעלים, שעלים קטנים מחבלים כרמים, וכרמינו סמדר. דודי לי ואני לו, הרעה בשושנים. עד שיפוח היום ונסו הצללים, סב דמה לך דודי לצבי או לעפר האילים, על הרי בחר.

פרק ג

על משכבי בלילות בקשתי, את שאהבה נפשי, בקשתי ולא מצאתי. אקומה נא ואסובבה בעיר, בשוקים וברחובות, אבקשה את שאהבה

המנועול. פתחתי אני לדודי ודודי חמק עבר, נפשי יצאה בדברו, בקשתי והו לא מצאתיהו, קראתיו ולא ענני. מצאתי השמרים הסבכים בעיר, הפוני פצעוני, נשאו את רידי מעלי, שמרי החמות. השבעתי אתכם בנות ירושלים, אם תמצאו את דודי מה תגידו לו, שחולת אהבה אני. מה דודך מדוד, היפה בנשים; מה דודך מדוד, שפכה השבעתנו. דודי צח ואדום, דגול מרובה. ראשו פתם פז, קנצותיו תלתלים שחורות כעורב. עיניו כיונים על אפיקי מים, רחצות בחלב, ישבות על מלאה. לחיו כערוגת הבשם מגדלות מרקחים, שפתותיו שושנים נטפות מור עבר. דיו גילי זהב ממלאים בתרשיש, מעיו עשת שן מעלפת ספירים. שוקי עמודי שש מיסדים על אדני פז, מראהו כלבונן בחור פארוזים. חכו ממפתים וכלו מממדים, זה דודי וזה רעי בנות ירושלים.

חלאים מעשה ידי אמן. שררף אגן הסהר, אל יחסר המזג, בטנד ערמת חטים סוגה בשושנים. שני שדיך פשני עפרים תאמי צביה. צנארך כמגדל השן, עיניך ברכות בחשבון על שער בת רבים, אפך כמגדל הלבנון צופה פני דמשק. ראשך עליך כפרמל ודלת ראשך פארגמן, מלך אסור ברהטים. מה יפית ומה נעמת אהבה בתענוגים. זאת קומתך דמתה לתמר ושדיך לאשפלות. אמרתי אעלה בתמר, אחזה בסנסניו, ויהיו נא שדיך כאשפלות הגפן וריח אפך כפתוחים. וחכך כנין הטוב הולך לדודי למישרים דובב שפתי ישנים. אני לדודי ועלי תשוקתו. לכה דודי גצא השדה נלינה בכפרים. נשפיקה לכרמים, נראה אם פרחה הגפן פתח הסמדר הנצו הרמונים, שם אתן את דודי לך. הדודאים נתנו ריח ועל פתחינו כל מגדים, חדשים גם ישנים דודי צפנתו לך.

פרק ה

מי יתנך פאח לי יונק שדי אמי, אמצאך בחיץ אשקך גם לא יבזו לי. אנהגך אביאך אל בית אמי תלמדני, אשקך מיין הרקח מעסים רמני. שמאלו תחת ראשי וימינו תחבקני. השבעתי אתכם בנות ירושלים, מה תעירו ומה תעוררו את האהבה עד שתחפץ. מי זאת עלה מן המדבר מתרפקת על דודה, תחת המפוח עורתיך, שמה חבלתך אפך, שמה חבלה ילדתך. שימני כחותם על לבך כחותם על זרועך, פי עזה כמות אהבה, קשה כשאל קנאה, רשפיה רשפי אש שלהבתיה. מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה ונהרות לא ישטפוה, אם יתן איש את כל הון ביתו באהבה בוז יבזו לו. אחות לנו קטנה ושדים אין לה, מה נעשה לאחותנו ביום שידבר בה. אם חומה היא נבנה עליה טירת כסף ואם דלת היא נצור עליה לוח ארז. אני חומה ושדי כמגדלות, אז הייתי בעיניו כמוצאת שלום. כרם היה לשלמה בבעל המון, נתן את הכרם לנטרים איש גבא כפריו אלף כסף. כרמי שלי לפני, האלף לך שלמה ומאמים לנטרים את פרו. היושבת בגנים, חברים מקשיבים לקולך השמיעני. ברח דודי ודמה לך לצבי או לעפר האילים על הרי בשמים.

אנה הלך דודך, היפה בנשים, אנה פנה דודך ונבקשנו עמך. דודי ירד לגנו, לערוגות הבשם, לרעות בגנים וללקט שושנים. אני לדודי ודודי לי, הרועה בשושנים. יפה את רעיתי כתרצה, נאווה פירושלים, אמה כנגדלות. הסבי עיניך מנגדי, שהם הרהיבני, שערך כעדר העזים, שגלשו מן הגלעד. שניך כעדר הרחלים, שעלו מן הרחצה, שכלם מתאימות ושפלה אין בהם. כפלח הרמון רתתך, מבעד לצמתך. ששים המה מלכות ושמנים פילגשים ועלמות אין מספר. אחת היא יונתי תמתי, אחת היא לאמה, ברה היא לילדתה, ראוה בנות ויאשרוה, מלכות ופילגשים ויהללוה. מי זאת הנשקפה כמו שחר, יפה כלבנה, ברה כחמה, אמה כנגדלות. אל גנת אגוז ירדתי, לראות באבי הנחל, לראות הפרחה הגפן הנצו הרמנים. לא ידעתי נפשי שמתני מרפכות עמי נדיב.

פרק ו

שובי שובי השולמית, שובי שובי ונחנה בך, מה תחזו בשולמית, כמחלת המחנים. מה יפו פעמיך בנעלים בת נדיב, חמוקי ירכיך כמו

תפילה שאומרים לאחר אמירת שיר השירים:

רבון כל העולמים יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שבזכות שיר השירים אשר קריתי ולמדתי שהוא קדש קדשים בזכות פסוקיו ובזכות תבותיו ובזכות אותיותיו ובזכות נקודותיו ובזכות טעמיו ובזכות שמוותיו וצרופו ורמזיו וסודותיו הקדושים והטהורים הנוראים היוצאים ממנו שמהא שעה זו שעת רחמים שעת הקשבה שעת האזנה ונקראך ותענונו נעתיר לך והעתר לנו שיהיה עולה לפניך קריאת ולמוד שיר השירים כאלו השגנו כל הסודות הנפלאות והנוראות אשר הם חתומים בו בכל תנאיו ונזפה למקום שהרוחות והנשמות נחצבות משם וכאלו עשינו כל מה שמוטל עלינו להשיג בין בגלגול זה בין בגלגול אחר ולהיות מן העולים והזוכים לעולם הבא עם שאר צדיקים וחסידים ומלא כל משאלות לבנו לטובה ותהיה עם לבבנו ואמרי פינו בעת מחשבותינו ועם ידנו בעת מעבדינו ותשלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידינו ומעפר תקימנו ומאשפות דלותנו תרוממנו ותשיב שכנתך לעיר קדשך במהרה ביימינו אמן.